

**МІНІСТЕРСТВО ЕКОЛОГІЇ ТА ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ
(Мінприроди)**

вул. Митрополита Василя Липківського, 35, Київ, 03035, тел.: (044) 206-31-15; (044) 206-33-02;
факс: (044) 206-31-07; E-mail: minprirody@menvr.gov.ua; Код ЄДРПОУ 37552996

№ _____
на № _____

**Державна регуляторна служба
України**

Про погодження проекту наказу

Відповідно до статті 29-1 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження», статті 31 Закону України «Про тваринний світ», абзацу дев'ятого підпункту 37 пункту 4 Положення про Міністерство екології та природних ресурсів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 січня 2015 року № 32 Міністерством екології та природних ресурсів підготовлено проект наказу «Про затвердження Змін до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах».

З огляду на викладене, просимо у найкоротший строк погодити зазначений проект наказу.

- Додатки: 1. Проект наказу на 12 арк. в 1 прим.
2. Пояснювальна записка на 3 арк. в 1 прим.
3. Порівняльна таблиця на 20 арк. в 1 прим.
4. Аналіз регуляторного впливу на 5 арк. в 1 прим.
5. Повідомлення про оприлюднення проекту наказу на 1 арк. в прим.
6. Копії висновків про проведення гендерно-правової та антидискримінаційної експертизи на 3 арк. в 1 прим.

Заступник Міністра

В.Ю. Полуйко

Расюк Ю.В. т.: 206 31 34
15-02

Мінприроди
№/4.1-15/3606-19 від 04.04.2019

0.31

Державна регуляторна служба України
№ 3369/0/19-19 від 10.04.2019

УКРАЇНА

МІНІСТЕРСТВО ЕКОЛОГІЇ ТА ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ

НАКАЗ

м. Київ

№

Про затвердження Змін до Порядку утримання
та розведення диких тварин, які перебувають
у стані неволі або в напіввільних умовах

Відповідно до статті 29-1 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження», статті 31 Закону України «Про тваринний світ», абзацу дев'ятого підпункту 37 пункту 4 Положення про Міністерство екології та природних ресурсів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 січня 2015 року № 32,

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Зміни до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах, затвердженого наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 30 вересня 2010 року № 429, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29 грудня 2010 року за № 1384/18679, що додаються.

2. Управлінню охорони біорізноманіття та біобезпеки (Богданович Г.В.) у встановленому порядку подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра
Полуйка В.Ю.

Міністр

Олег СЕМЕРАК

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства екології
та природних ресурсів України

№ _____

ЗМІНИ

до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у
стані неволі або в напіввільних умовах

1. У розділі I:

після абзацу десятого доповнити новим абзацом одинадцятим такого змісту:
«збагачення середовища – комплекс заходів, спрямованих на забезпечення
можливості реалізації природної поведінки тварин;»;

у зв'язку з цим абзаци одинадцятий – двадцять сьомий вважати абзацами
дванадцятим – двадцять восьмим;

абзац чотирнадцятий викласти в такій редакції:

«місце утримання диких тварин - будь-яке місце де постійно або тимчасово
(крім випадків транспортування) утримуються тварини у штучно створених або
напіввільних умовах;»;

у абзаці двадцять шостому:

після слова «вилучення,» доповнити словами «з природного середовища,»;

після слова «природу,» доповнити словами «або пожиттєвого утримання;».

2. У розділі III:

1) у абзаці першому підпункту 3.5.1. пункту 3.5. після слова «життєдіяльність» доповнити словами «та реалізацію природної поведінки»

підпункт 3.5.1. пункту 3.5. доповнити новим абзацом третім такого змісту:

«Місце постійного утримання диких тварин обов'язково має містити збагачене середовище, а саме: елементи природного ландшафту, спеціальні конструкції для реалізації фізичної активності та облаштовані укриття (сховища), в яких тварина може уникати негативних зовнішніх факторів.»;

2) пункт 3.6. доповнити новим абзацом другим такого змісту:

«Годівниці, поїлки та інший посуд і поверхні, з якими стикалися продукти при їх зберіганні та приготуванні, повинні бути чистими і продезінфікованими. Кожного разу перед початком годування тварин необхідно здійснювати органолептичний контроль якості корму (зовнішній вигляд і запах). Забороняється позбавлення їжі для тварин, як прийом тренування або покарання на строк більше 24 годин. Довготривале позбавлення їжі припустиме лише в разі транспортування тварини або виконання ветеринарних процедур, що потребують цього. Забороняється використовувати продукти з явними ознаками псування, які містять важкі метали, інші отрути та шкідливі хімічні речовини.»;

3) пункт 3.6.2. доповнити новим абзацом другим такого змісту:

«Вода для напою тварин має бути не нижчої якості, ніж встановлена для питної води. Для тварин, у яких життєдіяльність тісно пов'язана з водою, наявність водойми обов'язкова. Штучне джерело води облаштовуються налагодженою системою фільтрації. Вода в контейнерах для купання має змінюватися регулярно, в залежності від видових особливостей тварини. В разі використання стаціонарних контейнерів для води, заміна води повинна проводитись не рідше раз у 1-2 дні.»;

4) пункт 3.6.3. доповнити новим абзацом третім такого змісту:

«Матеріали мають бути безпечними, захищені від корозії та такими, що легко миються.»;

5) пункт 3.6.4. доповнити новим абзацом другим такого змісту:

«Поширеними є наступні способи згодовування кормів:

для вольєрів-кліток – корми насипаються у годівниці або розкладаються по вольєру;

для відкритих вольєрів – у контейнери (годівницю) або перекидаються через огорожу або розкладаються по території;

для великих відкритих вольєрів з доступом автотранспорту – з транспортного засобу.»;

5) пункт 3.11. доповнити новим підпунктом 3.11.11 такого змісту:

«3.11.11. Забезпечити ведення обліку тварин.».

3. Після розділу III доповнити двома новими розділами такого змісту:

«IV. Ведення обліку тварин

4.1. У місцях, де утримуються та розводяться дикі тварини, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах, має бути забезпечено облік тварин для оперативної ідентифікації кожної особини шляхом ведення електронного журналу їх реєстрації, в яких зазначається:

прізвисько (кличка);

біологічний вид, звичайна та наукова назва тварин;

стать;

дата народження або оригітовний вік;

місце народження і місце придбання тварини, походження (вилучення з дикої природи чи народжена в неволі, у тому числі відомості про батьків, попередні місця утримання);

морфометричні показники, зокрема довжина і маса тіла;

дані електронного чипування і (або) генетичної ідентифікації (за наявності). ідентифікаційні мітки (татуювання тощо), номери чипів, кілець;

інші ознаки, що дають змогу ідентифікувати тварину, зокрема зроблені з двох боків фотографії всього тіла, окремі фото і опис особливих прикмет, до яких можуть відноситися, наприклад, шрами та ділянки з аномальною пігментацією шкіри;

відомості про травми, перенесені хвороби, діагностичні дослідження, імунізацію, вагітність і пологи;

дата загибелі тварини, результати її посмертного дослідження;

у разі випадку втечі чи поранення тварини, нанесення нею поранень людині чи шкоди об'єктам права власності вказати причини такого випадку та заходи, вжиті з метою запобігання таким випадкам.

4.2. Факт народження життєздатної особи тварини встановлюється комісією до складу якої включаються особа відповідальна за утримання тварин і спеціаліст у галузі ветеринарної медицини, зі складанням відповідного акта і оформленням ветеринарних документів згідно із законодавством.

4.3. Про набуття у власність тварини, у тому числі про народження тварини, протягом 24 годин письмово повідомляють відповідний територіальний орган Держекоінспекції із зазначенням таких відомостей:

- прізвисько (кличка);
- біологічний вид, звичайна та наукова назва тварин;
- стать;
- дата народження або орієнтовний вік;
- місце народження і місце придбання тварини, походження (вилучення з дикої природи чи народжена в неволі, у тому числі відомості про батьків, попередні місця утримання);
- морфометричні показники, зокрема довжина і маса тіла;
- дані електронного чипування і (або) генетичної ідентифікації (за наявності), ідентифікаційні мітки (татуювання тощо), номери чипів, кілець;
- інші ознаки, що дають змогу ідентифікувати тварину, зокрема зроблені з двох боків фотографії всього тіла, окремі фото і опис особливих прикмет, до яких можуть відноситися, наприклад, шрами та ділянки з аномальною пігментацією шкіри;
- відомості про травми, перенесені хвороби, діагностичні дослідження, імунізацію, вагітність і пологи.

4.4. У разі загибелі або втечі тварини власник повинен протягом 24 годин повідомити про це Держекоінспекцію або її відповідний територіальний орган, забезпечити проведення патолого-анатомічного обстеження (у разі загибелі) та складання відповідного акта, який передається до Держекоінспекції або її

відповідного територіального органу в якомога коротший строк, але не пізніше як протягом 3 діб з часу загибелі або втечі тварини.

V. Особливості утримання та розведення собачих (вовки), середніх, великих котячих та ведмежих тварин.

5.1. Типи місць утримання та розведення собачих (вовки) середніх, великих котячих та ведмежих тварин визначаються залежно від вибору власника: клітка відповідної площі, відкритий вольєр з елементами природного ландшафту, комплекси, що поєднують різні типи споруд. Обов'язковим елементом є наявність облаштованого сховища. Необхідною умовою утримання середніх, великих котячих та ведмежих є збагачення середовища.

5.2. Збагачення середовища має бути просторовим (привнесення елементів природного ландшафту), предметним (іграшки та конструкції для реалізації різних типів поведінки), кормовим (імітація природних способів здобування їжі), сенсорним (привнесення природних запахів, смаків та звуків).

5.3. Місця утримання мають забезпечувати утримання тварин, їх захист від травмування і перешкоджати виходу за межі місць утримання та проникнення інших тварин ззовні. Виділити окремі зони/вікна для відвідувачів та забезпечити тварині сховище чи частину воль'єру, у якій для тварини є можливість уникати непокою з боку людини. Необхідними елементами для будь якого типу воль'єрів є зона ізоляції для перетримки тварин на час ремонтних робіт, прибирання, годування, відокремлення для проведення ветеринарних процедур, сховище відповідного розміру для кожної тварини чи групи тварин. Ширина проходу вздовж воль'єру між воль'єрів, що використовується персоналом чи відвідувачами, має бути не вужчою за 1 метр. Усі процеси обслуговування тварин та місць утримання мають бути безпечними і відбуватися без одночасного перебування всередині місця утримання та контакту тварин з доглядачами.

5.4. При утриманні собачих (вовки), середніх, великих котячих та ведмежих огорожа воль'єру має бути надійно зафіксована у фундаменті для запобігання ригтя ґрунту під огорожею. Отвори у ґратах, сітці повинні бути такими, щоб тварина не мала змоги травмувати людей чи застрягти сама.

5.5. Місця утримання мають бути розташовані не ближче ніж 50 м від місць громадського харчування та не ближче як 300 м від житлових будинків. Місце утримання має бути убезпечено від підкопу та втечі через огорожу (шляхом встановлення фундаменту; використання спеціальних електроогорож, безпечних для здоров'я тварин за умов відповідного привчання тварин; додаткових нейтралізуючих бар'єрів, рову, гладкої стіни, нависаючої скелі тощо). Всі роботи з встановлення огорож та супутнього обладнання мають здійснювати кваліфіковані спеціалісти з дотриманням умов недопущення втечі собачих (вовки), середніх, великих котячих та ведмежих тварин.

5.6. Утримання собачих (вовки), середніх, великих котячих та ведмежих дозволяється на відкритому просторі – за умов забезпечення сховищ від вітру, опадів, прямих сонячних променів. Якщо для потреб відвідувачів чи прибирання необхідно підтримувати яскраве освітлення певний час, необхідно забезпечити наявність затемнених рівнів, закутків, платформ тощо. Закриті приміщення повинні добре провітрюватись та мінімізувати протяги, запахи, пил та конденсацію вологи. При температурі вище +30 градусів за Цельсієм приміщення мають бути обладнані системами кондиціонування повітря.

5.7. У раціоні собачих (вовки), середніх, великих котячих та ведмежих тварин необхідна присутність твердих елементів (кісток та шкіри, пір'я) для запобігання виникненню проблем з порожниною рота та кістковою системою.

Собачі (вовки), середні, великі котячі та ведмежі тварини, що утримуються групою і конфліктують мають бути розділені у просторі на час годування.

Підготовка кормів до згодовування: туші чи частини можна давати в шкурі, корми викладають на підлогу, в годівниці, на ґрунт у відкритих воль'єрах. Доцільно давати великими шматками в різних частинах воль'єру для стимуляції природної поведінки.

Для собачих (вовки), середніх, великих котячих та ведмежих не допускається до згодовування: шоколад, тверді сири, свинина та сира річкова риба (через небезпеку зараження), м'ясо невідомого походження або таке, що не пройшло ветеринарно-санітарний контроль.

5.8. Крім вищенаведених вимог під час утримання собачих (вовки), середніх, великих котячих та ведмежих необхідно забезпечити наступні умови. Вимоги до підстилки, ґрунтів та підлоги: у відкритих місцях утримання необхідно передбачити різні ґрунти та типи підстилки – такі, як земля, пісок, крупна галька, гравій, мох, мульча, листяний опад, дерен тощо. У закритих місцях утримання необхідно використовувати різні субстрати та елементи середовища – штучні та такі, що імітують природні: бетон, дерево, тирсу, дерев'яні колоди. Підлога, чи її частина, має забезпечувати можливість сточування кінтів.

Утримання групи собачих (вовки), середніх, великих котячих та ведмежих тварин дозволяється за умов: кожна тварина має бути забезпечена, принаймні, одним лігвищем/укриттям/барлогом. Місце утримання середніх котячих має бути облаштовано двома лігвищами на особину.

Місце утримання ведмежих та собачих (вовки) на одну третину воль'єру має бути покрите природними матеріалами, що забезпечують можливість для риття.

Місце утримання середніх, великих котячих та ведмежих має бути обладнане басейном. Для ведмежих - з глибиною не менше 0,5 м, але не менша, ніж довжина тіла дорослої особини.

5.9. Видоспецифічні вимоги до раціону для великих хижих ссавців України:

Собачі (вовки): Основними продуктами годівлі собачих є м'ясо, субпродукти (до 20% від раціону), риба (річкову рибу необхідно обов'язково відварювати). Кількість м'яса – в середньому 2 кг на здорову дорослу особину з помірною активністю на добу. Також в раціон необхідно включати, кисломолочний сир та яйця в малих кількостях, овочі, фрукти, баштанні культури, крупні яловичі кістки з кінцівок – не менше 2 разів на тиждень. З жовтень по лютий додають надбавки на м'ясо – 25%, на кістки – 40%.

Сухі корми, які використовують для собачих (вовки) (при цьому необхідно, щоб постійно була в доступі свіжа вода) необхідно давати з урахуванням добової норми – 18 г високоякісного сухого корму на 1 кг ваги тіла дорослої тварини.

5.10. Ведмежі: Основними продуктами годівлі ведмежих є м'ясо, риба, овочі, горіхи, фрукти, баштанні культури.

Для здорової дорослої особини з помірною активністю на добу залежно від сезону та ваги (150-400 кг) дають: м'ясо та субпродукти (від 0,5 до 2кг), риба (0,5 - 1), крупи (0,2-0,5), овочі (0,5-2,5), фрукти, баштанні культури, зелень, гілки, жолуді, горіхи по мірі проїдання. Загалом від 6 до 12 кг кормів. Найбільші порції мають бути в осінній період для успішного на жирування для можливого залягання.

Взимку можна не годувати ведмежих, якщо вони добре нажировані і знаходяться у стані міцного сну.

5.11. Середні та великі котячі потребують кормів з високим вмістом протеїну – 25 відсотків сухої частки, а молоді, що ростуть – 33 %. Основними продуктами живлення середніх котячих є м'ясо (кролик, птиця, яловичина, субпродукти тощо), кисломолочні продукти, яйця та зелень злаків в невеликих кількостях. Доросла особина з помірною активністю на добу в середньому потребує 1,3 кг кормів.

Вагітним та лактуючим самицям середніх та великих котячих необхідно збільшувати норму кормів в залежності від стану та кількості молодняку на 20-50%. В осінньо-зимовий період збільшувати норму м'яса на 25-50% в залежності від розміру, вгодованості тварини та температури зовнішнього середовища.

у зв'язку з цим розділи IV – XIII вважати розділами VI-X.

4. Розділ VI викласти у такій редакції:

«VI. Транспортування і переміщення

6.1. Транспортування тварин має здійснюватись відповідно до законів України «Про тваринний світ», «Про ветеринарну медицину», «Про захист тварин від жорстокого поводження», Правил транспортування тварин, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2011 року №1402, а у разі перетину державного кордону з урахуванням вимог встановлених Митним кодексом України, Конвенцією про міжнародну

торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення, приєднання до якої відбулось відповідно до Закону України від 15 травня 1999 року № 662-XIV.

6.2. При транспортуванні тварин повинні задовольнятися їх потреби в їжі та воді, має бути забезпечений захист від шкідливого для них зовнішнього впливу.

6.3. Техніки відлову та перевезення тварин мають враховувати температуру та особливості поведінки тварин з метою зменшення ризиків можливих поранень, ушкоджень та стресу.

6.4. Тварина, яка перевозиться за межі місця утримання, має супроводжуватися її власником або уповноваженою (ими) особою (ами).

6.5. Після прибуття тварини до нового місця утримання мають бути проведені наступні заходи:

ветеринар здійснює огляд тварини та надає рекомендації щодо її подальшого утримання;

розміщують новоприбулу тварину у окремому приміщенні для карантину або у приміщенні, де вона буде утримуватись у подальшому, якщо крім неї у цьому приміщенні немає інших тварин (як диких так і свійських);

призначають раціон.

Тварина має перебувати на карантині 10 діб.

6.6. Під час транспортування тварини має забезпечуватися безпека та благополуччя тварини.».

5. Розділ X викласти у такій редакції:

«X. Контроль та повноваження органів, підприємств та організацій у сфері утримання диких тварин

10.1. Контроль за дотриманням законодавства при утриманні та розведенні диких тварин, які перебувають у стані неволі або у напіввільних умовах, у тому числі і мисливських тварин, здійснюють посадові особи Держекоінспекції, Держлісагентства, Держрибагентства, Держпродспоживслужби та їх територіальних органів, а також підприємств, установ і організацій, що здійснюють охорону, використання і відтворення тваринного світу.

У разі порушення умов цього Порядку дикі тварини, які утримуються та розводяться у стані неволі або в напіввільних умовах, підлягають вилученню Держекоінспекцією та її територіальними органами і передачі відповідно до договорів на тимчасове утримання до зоологічних парків державної та комунальної форми власності.

Дикі тварини можуть бути передані відповідно до договорів на тимчасове утримання до центрів реабілітації диких тварин.».

6. У Додатку до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах підпункти 1.6 та 1.7 пункту 1 викласти у такій редакції:

1.6	собачі (вовки)	вольєри	100	3
	середні котячі (рисі, леопарди тощо)	вольєри	100	4
1.7	великі котячі (леви, тигри, ягуари тощо) ведмежі	вольєри	200	4

Начальник Управління охорони
біорізноманіття та біобезпеки

Г.В. Богданович

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту наказу Міністерства екології та природних ресурсів України
«Про затвердження Змін до Порядку утримання та розведення диких
тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах».

Мета: удосконалення Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах.

1. Підстава розроблення проекту акта

Проект наказу Міністерства екології та природних ресурсів України «Про затвердження Змін до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах» (далі – проект акта) розроблено відповідно до статті 29-1 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження», статті 31 Закону України «Про тваринний світ», абзацу дев'ятого підпункту 37 пункту 4 Положення про Міністерство екології та природних ресурсів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 січня 2015 року № 32.

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

До Мінприроди надходили неодноразові звернення громадськості та зооохисних організацій стосовно необхідності удосконалення Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах затвердженого наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 30 вересня 2010 року № 429, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 29 грудня 2010 року за № 1384/18679 (із змінами), оскільки позаякнайменше випадки неадекватного утримання диких тварин у стані неволі або в напіввільних умовах.

Наказом Міністерства екології та природних ресурсів від 19.12.2018 № 442 створено робочу групу щодо збереження хижих тварин.

Зазначеною робочою групою напрацьовано відповідні зміни до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах, які пропонується затвердити наказом Мінприроди.

3. Суть проекту акта

Проектом акта пропонується внести зміни до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах, а саме:

- доповнити новими визначеннями та удосконалити/уточнити чинні;
- врегулювати вимоги, пов'язані з встановленням вимог щодо утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах, які відповідають їх біологічним, видовим та індивідуальним особливостям, зокрема великих хижих ссавців України;
- врегулювати відносини власників великих хижих ссавців України, які здійснюють їх утримання та розведення у стані неволі або в напіввільних умовах;
- удосконалити транспортування і переміщення тварин;
- збільшити норми площі для великих хижих ссавців України.

4. Правові аспекти

Перелік нормативно-правових актів, що регулюють відносини у цій сфері:
 Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження»;
 Закон України «Про тваринний світ»;
 Закон України «Про мисливське господарство та полювання»;
 постанова Кабінету Міністрів України від 21 січня 2015 року № 37 «Про затвердження Положення про Міністерство екології та природних ресурсів України»;

постанова Кабінету Міністрів України від 19 квітня 2017 року № 271 «Про затвердження Положення про Державну екологічну інспекцію України»;

наказ Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 30.09.2010 № 429 «Про затвердження Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в інших несприятливих умовах», зареєстрований в Міністерстві юстиції України, 29.11.2010 за № 1384/18679.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту акта не потребує додаткових фінансових витрат з державного бюджету.

6. Прогноз впливу

Очікуваний вплив реалізації акта на:

ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян і держави: проект акта не є регуляторним актом, не стосується соціально-трудової сфери;

розвиток регіонів: проект акта не стосується питань розвитку адміністративно-територіальних одиниць;

ринок праці: у проекті акта відсутні положення, що впливають на ринок праці;

громадське здоров'я: проект акта не впливає на погіршення стану здоров'я населення або окремих груп;

екологію та навколишнє природне середовище: проект акта не впливає на екологію та навколишнє природне середовище, у той же час приймає гуманітарне поводження з тваринами.

6¹. Стратегічна екологічна оцінка

Проектом наказу не затверджується документ державного планування.

7. Позичія заінтересованих сторін

Проект акта не стосується питань функціонування місцевого самоврядування, прав територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку.

Проект акта не стосується соціально-трудової сфери.

Проект акта не стосується сфери наукової та науково-технічної діяльності.

8. Громадське обговорення

З метою забезпечення громадського обговорення проект акта розміщено на офіційному веб-сайті Мінприроди: www.menr.gov.ua.

9. Позиція заінтересованих органів

Проект акта потребує погодження з Мінагрополітики, Держекосполітикою, Держлісагентством, Держрибагентством, Держпродспоживслужбою, Держгеоцентр.

10. Правова експертиза

Проект акта підлягає державній реєстрації в Мініюсті.

11. Запобігання дискримінації

У проекті акта відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

Проект акта не потребує проведення громадської антидискримінаційної експертизи.

11¹. Відповідність принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

У проекті акта відсутні положення, які порушують принцип забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

12. Запобігання корупції

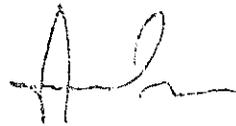
У проекті акта відсутні правила і процедури, які можуть містити ознаки вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією.

Проект акта не потребує проведення громадської антикорупційної експертизи.

13. Прогноз результатів

Прийняття проекту акта сприятиме удосконаленню Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввольних умовах та посиленню боротьби жорстокого поводженням з тваринами.

Міністр екології та природних
ресурсів України

Олег СЕМЕНЯК

_____ 2019 року

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту наказу Міністерства екології та природних ресурсів України
«Про внесення змін до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в
напіввільних умовах»
напіввільних умовах»

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p style="text-align: center;">Наказ Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 30 вересня 2010 року № 429 «Про затвердження Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 29 грудня 2010 року за № 1384/18679</p> <p style="text-align: center;">I. Терміни і визначення</p>	<p style="text-align: center;">I. Терміни і визначення</p>
<p>У цьому Порядку терміни вживаються у такому значенні:</p> <p>ветеринарні документи - документи дозвільного характеру, до яких належать міжнародний ветеринарний сертифікат, ветеринарне свідоцтво, ветеринарна картка, ветеринарна довідка та ветеринарно-санітарний паспорт на тварину, видані державними інспекторами ветеринарної медицини або уповноваженими чи ліцензованими лікарями ветеринарної медицини, що підтверджують ветеринарно-санітарний стан тварини, якість та безпечність продуктів тваринного походження, репродуктивного матеріалу, біологічних продуктів, патологічного матеріалу та кормів, видані відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину";</p> <p>відпущення тварин - передача права власності на тварин юридичним та фізичним особам за процедурами та у спосіб, що не заборонені чинним законодавством;</p>	<p>У цьому Порядку терміни вживаються у такому значенні:</p> <p>ветеринарні документи - документи дозвільного характеру, до яких належать міжнародний ветеринарний сертифікат, ветеринарне свідоцтво, ветеринарна картка, ветеринарна довідка та ветеринарно-санітарний паспорт на тварину, видані державними інспекторами ветеринарної медицини або уповноваженими чи ліцензованими лікарями ветеринарної медицини, що підтверджують ветеринарно-санітарний стан тварини, якість та безпечність продуктів тваринного походження, репродуктивного матеріалу, біологічних продуктів, патологічного матеріалу та кормів, видані відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину";</p> <p>відпущення тварин - передача права власності на тварин юридичним та фізичним особам за процедурами та у спосіб, що не заборонені чинним законодавством;</p>

<p>власник дикої тварини - фізична або юридична особа, яка не відповідає правовій підставі мас у власності дику тварину;</p> <p>вольєр - обгороджена ділянка природних угідь для утримання тварин;</p> <p>гібридизація - природне чи штучне з'єднання генетичного матеріалу диких тварин різних видів;</p> <p>гуманне ставлення до тварин - дії, що відповідають вимогам захисту тварин від жорстокого поводження і передбачають доброзичливе ставлення до тварин, сприяння їх благоу, покращення якості їх життя тощо;</p> <p>дика тварина - тварина, природним середовищем існування яких є дика природа, у тому числі ті, які перебувають у неволі чи напіввільних умовах;</p> <p>жорстоке поводження з тваринами - змушування над тваринами, у тому числі безпритульними, що спричинило мучення, завдало їм фізичного страждання, тілесні ушкодження, каліцтво або призвело до загибелі, нацькування тварин одна на одну та на інших тварин, зв'язане з нулітанських чи корисливих мотивів, залішення домашніх та сільськогосподарських тварин напризволяще, у тому числі порушення правин утримання тварин;</p> <p>зоологічний парк (зоопарк) - природоохоронно-культурно-освітня та науково-дослідна установа, створена з метою організації екологічної освіти та виховної роботи, створення</p>	<p>власник дикої тварини - фізична або юридична особа, яка не відповідає правовій підставі мас у власності дику тварину;</p> <p>вольєр - обгороджена ділянка природних угідь для утримання тварин;</p> <p>гібридизація - природне чи штучне з'єднання генетичного матеріалу диких тварин різних видів;</p> <p>гуманне ставлення до тварин - дії, що відповідають вимогам захисту тварин від жорстокого поводження і передбачають доброзичливе ставлення до тварин, сприяння їх благоу, покращення якості їх життя тощо;</p> <p>дика тварина - тварина, природним середовищем існування яких є дика природа, у тому числі ті, які перебувають у неволі чи напіввільних умовах;</p> <p>жорстоке поводження з тваринами - змушування над тваринами, у тому числі безпритульними, що спричинило мучення, завдало їм фізичного страждання, тілесні ушкодження, каліцтво або призвело до загибелі, нацькування тварин одна на одну та на інших тварин, зв'язане з нулітанських чи корисливих мотивів, залішення домашніх та сільськогосподарських тварин напризволяще, у тому числі порушення правин утримання тварин;</p> <p>зоологічний парк (зоопарк) - природоохоронно-культурно-освітня та науково-дослідна установа, створена з метою організації екологічної освіти та виховної роботи, створення</p>
--	--

<p>експлуатації рибаків, екзотичних та місцевих видів тварин, збереження їх генфонду, вивчення дикої фауни і розробки наукових основ її розведення у неволі;</p> <p>відсутній</p>	<p>експлуатації рибаків, екзотичних та місцевих видів тварин, збереження їх генфонду, вивчення дикої фауни і розробки наукових основ її розведення у неволі;</p>
<p>карантинний майданчик - спеціально обладнане ізольоване приміщення, яке відповідає встановленим ветеринарно-санітарним нормам, призначене для тимчасового утримання тварин;</p>	<p>карантинний майданчик - спеціально обладнане ізольоване приміщення, яке відповідає встановленим ветеринарно-санітарним нормам, призначене для тимчасового утримання тварин;</p>
<p>куточок живої природи - складова частина кабінету (відділу, лабораторії, класу) загальноосвітніх і позашкільних навчальних, наукових, санаторно-курортних і оздоровчих закладів, яка створюється для проведення навчальних, практичних занять з метою здобуття поглиблених знань про живі організми, формування фактичних умінь та навичок вивчення, спостереження та догляду за рослинами і тваринами, про методи біологічної доповіді, санітарних, ветеринарних та інших служб;</p>	<p>куточок живої природи - складова частина кабінету (відділу, лабораторії, класу) загальноосвітніх і позашкільних навчальних, наукових, санаторно-курортних і оздоровчих закладів, яка створюється для проведення навчальних, практичних занять з метою здобуття поглиблених знань про живі організми, формування фактичних умінь та навичок, вивчення, спостереження та догляду за рослинами і тваринами, про методи біологічної доповіді, санітарних, ветеринарних та інших служб;</p>
<p>місце утримання тварин - будь-яке місце, призначене для утримання тварин у штучно створених або напівстворених умовах;</p> <p>поліграфічний бар'єр - бар'єр, встановлений із зовнішнього боку огорожі місця утримання тварин, який виконаний з</p>	<p>місце утримання тварин - будь-яке місце де постійно або тимчасово (крім випадків транспортування) утримуються тварини у штучно створених або напівстворених умовах;</p> <p>поліграфічний бар'єр - бар'єр, встановлений із зовнішнього боку огорожі місця утримання тварин, який виконаний з</p>

<p>фізичного контакту між людиною та твариною;</p> <p>огорожа місця утримання тварин - огорожа для утримання тварин у межах місця утримання;</p> <p>пересувний звіринець - спеціально обладнані некапітальні споруди, тимчасові приміщення, транспорт, мобільні клітки, огорожі, інші пересувні конструкції, що використовуються закладами культури, цирками, пересувними цирками, гастролями центрами та іншими особами для тримання і транспортування диких тварин з метою їх використання у цирковій, естрадній, розважальній діяльності (публічного і приватного характеру), а також для їх публічної демонстрації, залучення до показів, виставок, що не мають наукового значення;</p> <p>раціон (кормовий раціон) - набір певних кормів у відповідній кількості, які згодуюються тваринам з врахуванням потреби тварин у поживних речовинах;</p> <p>реабілітація диких тварин - процес надання допомоги пошкодженому, ослабленому та постраждалим тваринам з метою забезпечення їх виживання після випуску у природні місця існування;</p> <p>режим ведення волярного господарства - встановлена на відповідній території сукупність заходів щодо раціонального використання диких тварин у мисливських господарствах та на земельних ділянках, переданих під ведення такого господарства;</p>	<p>фізичного контакту між людиною та твариною;</p> <p>огорожа місця утримання тварин - огорожа для утримання тварин у межах місця утримання;</p> <p>пересувний звіринець - спеціально обладнані некапітальні споруди, тимчасові приміщення, транспорт, мобільні клітки, огорожі, інші пересувні конструкції, що використовуються закладами культури, цирками, пересувними цирками, гастролями центрами та іншими особами для тримання і транспортування диких тварин з метою їх використання у цирковій, естрадній, розважальній діяльності (публічного і приватного характеру), а також для їх публічної демонстрації, залучення до показів, виставок, що не мають наукового значення;</p> <p>раціон (кормовий раціон) - набір певних кормів у відповідній кількості, які згодуюються тваринам з врахуванням потреби тварин у поживних речовинах;</p> <p>реабілітація диких тварин - процес надання допомоги пошкодженому, ослабленому та постраждалим тваринам з метою забезпечення їх виживання після випуску у природні місця існування;</p> <p>режим ведення волярного господарства - встановлена на відповідній території сукупність заходів щодо раціонального використання диких тварин у мисливських господарствах та на земельних ділянках, переданих під ведення такого господарства;</p>
--	--

<p>реінтродукція - спроба заселення певним видом диких тварин місць їх історико-природного ареалу перебування, де вони зникли чи знаходяться під загрозою зникнення;</p> <p>стерилізація - позбавлення тварин хірургічним або біологічним шляхом здатності до відтворення потомства (репродуктивної здатності);</p> <p>таксономічна категорія - група видів, об'єднаних згідно з науковою класифікацією;</p> <p>тимчасова ізоляція (карантинування) тварин - тимчасове перебування тварин в пунктах перетримки з метою спостереження за станом її здоров'я, лікування, реабілітації тощо до вирішення питань, пов'язаних з її подальшим утриманням;</p> <p>утримання диких тварин у невідільних умовах - утримання у штучно створених умовах набутих у встановленому порядку диких тварин, де вони живляться переважно природними кормами, але не мають можливості вільно переміщатися за межі штучно встановленої ділянки природних угідь;</p> <p>центр реабілітації диких тварин - юридичні особи, створені з метою організації порятунку, утримування та лікування в умовах неволі диких тварин, що потрапили туди внаслідок травм, стихійного прел. незаконного вилучення, з метою фізичної та психологічної реабілітації з подальшого повернення у дикі природу.</p>	<p>реінтродукція - спроба заселення певним видом диких тварин місць їх історико-природного ареалу перебування, де вони зникли чи знаходяться під загрозою зникнення;</p> <p>стерилізація - позбавлення тварин хірургічним або біологічним шляхом здатності до відтворення потомства (репродуктивної здатності);</p> <p>таксономічна категорія - група видів, об'єднаних згідно з науковою класифікацією;</p> <p>тимчасова ізоляція (карантинування) тварин - тимчасове перебування тварин в пунктах перетримки з метою спостереження за станом її здоров'я, лікування, реабілітації тощо до вирішення питань, пов'язаних з її подальшим утриманням;</p> <p>утримання диких тварин у невідільних умовах - утримання у штучно створених умовах набутих у встановленому порядку диких тварин, де вони живляться переважно природними кормами, але не мають можливості вільно переміщатися за межі штучно встановленої ділянки природних угідь;</p> <p>центр реабілітації диких тварин - юридичні особи, створені з метою організації порятунку, утримування та лікування в умовах неволі диких тварин, що потрапили туди внаслідок травм, стихійного прел. незаконного вилучення з природного середовища з метою фізичної та психологічної реабілітації з подальшого повернення у дикі природу або</p>
---	---

раціону необхідно враховувати умови утримання, розміри, вік і активність кожної тварини і потреби в особливих обставинах (наприклад, фізіологічні потреби тварини, утримання тварин у групі/стаді, змочений сон тощо) та особливості раціону для певних тварин (наприклад, для тварин, що перебувають, на ветеринарному лікуванні, для вагітних тварин, молодяку тощо).

Відсутній

3.6.2. У тварин завжди має бути наявна в достатній кількості свіжа пиття вода, до якої кожна тварина цілодобово має вільний доступ.

Відсутній

враховувати умови утримання, розміри, вік і активність кожної тварини і потреби в особливих обставинах (наприклад, фізіологічні потреби тварини, утримання тварин у групі/стаді, змочений сон тощо) та особливості раціону для певних тварин (наприклад, для тварин, що перебувають на ветеринарному лікуванні, для вагітних тварин, молодяку тощо).

Головніці, койки та іншій посуд і поверхні, з якими стикалися продукти при їх зберіганні та приготуванні, повинні бути чистими і продезинфікованими. Кожного разу перед початком годування тварин необхідно здійснювати організаційний контроль якості корму (зовнішній вигляд і запах). Забороняється позбавлення їжі для тварин, як прийом тренування або покарання на строк більше 24 годин. Довготривале позбавлення їжі призводить лише в разі транспортування тварин або виконання ветеринарних процедур, що потребують цього. Забороняється використовувати продукти з явними ознаками псування, які містять важкі метали, інші отрути та шкідливі хімічні речовини.

3.6.2. У тварин завжди має бути наявна в достатній кількості свіжа пиття вода, до якої кожна тварина цілодобово має вільний доступ.

Вода для пиття тварин має бути не нижчої якості, ніж встановлена для питної води. Для тварин, у яких знизилася здатність пісно пов'язати з водоїлками, наявність водоїлок обов'язкова. Штучне джерело води обладнане устатковом надзгодженою системою фільтрації. Вода в контейнерах для купання має удіюватися ретельно, в залежності від наявних особливостей

<p>3.6.3. Контейнери для кормів та води при використанні мають бути розміщені таким чином, щоб вони були завжди доступними для тварини. Після використання їх необхідно регулярно мити.</p> <p>Контейнери для кормів та води забороняється використовувати з іншою метою.</p> <p>Відсутній</p>	<p>тварини. В разі використання стаціонарних контейнерів для води, заміна води повинна проводитись не рідше раз у 1-2 дні.</p> <p>3.6.3. Контейнери для кормів та води при використанні мають бути розміщені таким чином, щоб вони були завжди доступними для тварини. Після використання їх необхідно регулярно мити.</p> <p>Контейнери для кормів та води забороняється використовувати з іншою метою.</p> <p>Матеріали мають бути безпечними, захищені від корозії та тварини, що легко миються.</p>
<p>3.6.4. Методи годування повинні бути безпечними як для тварин, так і для їх власників чи осіб, які проводять годування тварин.</p> <p>Відсутній</p>	<p>3.6.4. Методи годування повинні бути безпечними як для тварин, так і для їх власників чи осіб, які проводять годування тварин.</p> <p>Понадзвичайні способи годування кормів: для вольєрів-качок – корми наспіваються у голівниці або розкладаються по вольєру; для відкритих вольєрів – у контейнери (голівницю) або перекладаються через огорожу або розкладаються по території; для великих відкритих вольєрів з доступом автотранспорту з транспортного засобу.</p>
<p>3.11. Власники диких тварин зобов'язані:</p> <p>3.11.1. Дотримуватись вимог цього Порядку, ветеринарно-санітарних вимог та громадського порядку.</p> <p>3.11.2. Утримувати диких тварин із забезпеченням умов природних (фізіологічних) потреб відповідно до їх біологічних особливостей, дотриманням санітарно-гігієнічних норм і правил, не допускати порушень прав і законних інтересів інших фізичних та юридичних осіб, не</p>	<p>3.11. Власники диких тварин зобов'язані:</p> <p>3.11.1. Дотримуватись вимог цього Порядку, ветеринарно-санітарних вимог та громадського порядку.</p> <p>3.11.2. Утримувати диких тварин із забезпеченням умов природних (фізіологічних) потреб відповідно до їх біологічних особливостей, дотриманням санітарно-гігієнічних норм і правил, не допускати порушень прав і законних інтересів інших фізичних та юридичних осіб, не</p>

створювати запити на безпеку або неруцхності для людей та тварин.	створювати запити на безпеку або неруцхності для людей та тварин.
3.11.3. Отримати передбачені Законом (<u>2498-12</u>) відповідні ветеринарні документи на тварину.	3.11.3. Отримати передбачені Законом (<u>2498-12</u>) відповідні ветеринарні документи на тварину.
3.11.4. На вимогу посадових осіб установ ветеринарної медицини надавати тварин для огляду, діагностичних досліджень, профілактичних щеплень та обробок.	3.11.4. На вимогу посадових осіб установ ветеринарної медицини надавати тварин для огляду, діагностичних досліджень, профілактичних щеплень та обробок.
3.11.5. У разі виникнення підозри на наявність у тварини захворювання негайно ізолювати таку тварину і звернутися до ветеринарного лікаря.	3.11.5. У разі виникнення підозри на наявність у тварини захворювання негайно ізолювати таку тварину і звернутися до ветеринарного лікаря.
3.11.6. Передати тварину у власність іншої фізичної чи юридичної особи, якщо відсутня можливість її подальшого утримання.	3.11.6. Передати тварину у власність іншої фізичної чи юридичної особи, якщо відсутня можливість її подальшого утримання.
3.11.7. Інформувати заклад охорони здоров'я про випадки ухулу або травмування тварини. Дікі тварини, які покусали людей чи тварин, повинні бути негайно доставлені їх власниками в найближчу установу державної ветеринарної медицини для огляду.	3.11.7. Інформувати заклад охорони здоров'я про випадки ухулу або травмування тварини. Дікі тварини, які покусали людей чи тварин, повинні бути негайно доставлені їх власниками в найближчу установу державної ветеринарної медицини для огляду.
3.11.8. Надавати для тимчасової ізоляції диких тварин у разі, якщо тваринною було завдано тілесних ушкоджень людині або іншій тварині та за наявності відповідного рішення органів санітарно-епідеміологічної служби.	3.11.8. Надавати для тимчасової ізоляції диких тварин у разі, якщо тваринною було завдано тілесних ушкоджень людині або іншій тварині та за наявності відповідного рішення органів санітарно-епідеміологічної служби.
3.11.9. Регулювати принципів власних диких тварин.	3.11.9. Регулювати принципів власних диких тварин.
3.11.10. При перебуванні тварини за межами міста утримання забезпечити безпеку оточуючих людей та їх майна, інших тварин та самої тварини.	3.11.10. При перебуванні тварини за межами міста утримання забезпечити безпеку оточуючих людей та їх майна, інших тварин та самої тварини.
Відсутній	3.11.11. Забезпечити ведення обліку тварин.

IV. Ведення обліку тварин

41. У місцях де утримуються та розводяться дикі тварини, які перебувають у свідомстві, або в

напівважких умовах, має бути забезпечено облік тварин для оперативної ідентифікації кожної особини шляхом ведення електронного журналу їх реєстрації, в яких зазначається:

прізвисько (кличка);

біологічний вид, звичайна та наукова назва тварин;

стать;

дата народження або орієнтовний вік;

місце народження і місце придбання тварини, походження (випущена з дикої природи чи народжена в неволі, у тому числі відомості про батьків, попередні місця утримання); морфометричні показники, зокрема довжина і маса тіла; дані електронного чипування і (або) генетичної ідентифікації (за наявності), ідентифікаційні мітки (гатування тощо), номери чипів, кілець;

інші ознаки, що дають змогу ідентифікувати тварину, зокрема зроблені з двох боків фотографії всього тіла, окремі фото і опис особливих прикмет, до яких можуть відноситися: наприклад, зрама та діжки з аномальною пігментацією шкіри;

відомості про травми, перенесені хвороби, діагностичні дослідження, імунізацію, сагітність і полози;

дата загибелі тварини, результати її помертвого дослідження;

у разі випадку втечі чи зоранення тварини, нанесення нею поранень людині чи шкоди об'єктам права власності вказати причини такого випадку та заходи, вжиті з метою запобігання таким випадкам;

4.2. Факт народження житомирської особини тварини визначається комісією за складу якої вказується

особа відповідальна за утримання тварин і спеціаліст у галузі ветеринарної медицини, зі складаним відповідного кваліфікаційним офіційним ветеринарних документів згідно із законодавством.

4.3. Про наявність у власності тварини, у тому числі про народження тварини, протягом 24 годин письмово повідомляють відповідній територіальній орган Держкоінспекції із зазначенням таких відомостей: прізвисько (кличка);

біологічний вид, звичайна та наукова назва тварини; стать;

дата народження або орієнтовний вік;

місце народження і місце придбання тварини, походження (визначення з якої природи чи народжена в неволі, у тому числі відомості про батьків, попередні місця утримання); морфометричні показники, зокрема довжина і маса тіла;

дані електричного чипування і (або) генетичної ідентифікації (за наявності), ідентифікаційні мітки (тагування тощо), номери чипів, кілець;

інші ознаки, що дають змогу ідентифікувати тварини, зокрема зроблені з двох боків фотографії велього тіла, окремі фото і опис особливих предметів, до яких можуть відноситися, наприклад, шрами та ділянки з аномальною пігментацією шкіри;

відомості про травми, перенесені хвороби, діагностичні дослідження, імунізацію, вагітність і пологи.

4.4. У разі загибелі або втраті тварини власник повинен протягом 24 годин повідомити про це Держкоінспекцію або її відповідний територіальний орган, забезпечивши проведення детального дослідження об'єкта. У разі

загибелі) та складання відповідного акта, який передається до Держрекоінспекції або її відповідного територіального органу в якомога короткий строк, але не пізніше як протягом 3 діб з часу загибелі або втечі тварини.

V. Особливості утримання та розведення собак (вовки), середніх, великих котятих та ведмежих тварин.

5.1. Типи місць утримання та розведення собак (вовки) середніх, великих котятих та ведмежих тварин визначаються залежно від вибору власника: клітка відповідної площі, відкритий вольєр з елементами природного ландшафту, комплекс, що поєднують різні типи споруд. Обов'язковим елементом є наявність облаштованого сховища. Необхідною умовою утримання середніх, великих котятих та ведмежих є збагачення середовища.

5.2. Збагачення середовища має бути просторовим (привнесення елементів природного ландшафту), предметним (іграшки та конструктори для реалізації різних типів поведінки), кормовим (імітація природних способів здобування їжі), сенсорним (привнесення природних запахів, смаків та звуків).

5.3. Місця утримання мають забезпечувати утримання тварин, їх захист від травмування і перешкоджати виходу за межі місць утримання та проникнення інших тварин ззовні. Виділити окремі зони/вікна для відвідувачів та забезпечити тварині сховище чи частину вольєру, у якій для тварин є можливість уникати неюкою з боку людини. Необхідними елементами для будь-якого типу вольєрів є зона-сховище для перешкоди тваринам та

ремонтних робіт, прибирання, годування, відокремлення для проведення ветеринарних процедур, сховине міжнародного розміру для кожної тварини чи групи тварин. Метрива проходить вздовж воль'єру між воль'єрів, що використовуються персоналом чи відвідувачами, має бути не вузкою за 1 метр. Усі проноси обслуговування тварин та міськ утримання мають бути безпечними і відбуватися без одночасного перебування всередині місця утримання та контакту тварин з доглядачами.

5.4. При утриманні собак (вовки), середніх, великих котичих та великих огорожа воль'єру має бути надійно захищена у фундаменті для запобігання риття ґрунту під огорожею. Отвори у ґратах, сітці повинні бути таккими, щоб тварина не могла травмувати людей чи застригти сама.

5.5. Місця утримання мають бути розташовані не ближче ніж 50 м від місць громадського харчування та не ближче ніж 300 м від житлових будинків. Місце утримання має бути убезпечено від підкопу та втечі через огорожу (підкоп убезпечено фундаменту; використання спеціальних електроогорож, безпечних для здоров'я тварин та умов вітамінізованого привчання тварин; додаткових нейтралізуючих бар'єрів, рову, гладкої стіни, нависаючої стелі тощо). Всі роботи з встановлення огорож та спеціального обладнання мають здійснювати кваліфіковані спеціалісти з дотриманням умов подолування стелі собак (вовки), середніх, великих котичих та великих тварин.

5.6. Утримання собак (вовки), середніх, великих котичих та великих тварин має відбуватися в спеціальних

просторі - за умов забезпечення сховиш від вітру, опадів, прямих сонячних променів. Якщо для потреб відвідувачів чи працівників необхідно підтримувати яскраве освітлення певний час, необхідно забезпечити наявність заземлених рівнів, застатків, платформ тощо. Закриті приміщення повинні добре провітрюватись та мінімізувати протяги, запахи, пил та конденсацію вологи. При температурі вище +30 градусів за Цельсієм приміщення мають бути обладнані системами кондиціонування повітря.

У раціоні собак (вовки), середніх, великих котячих та ведмежих тварин необхідна присутність твердих елементів (кісток та шкіри, пір'я) для запобігання виникненню проблем з порожниною рота та кістковою системою.

Собачі (вовки), середні, великі котячі та ведмежі тварини, що утримуються групою і конфліктують мають бути розділені у просторі на час годування.

Підготовка кормів до годування: гуші чи частини можна давати в шкурі, корми викладують на підлогу, в голівні, на ґрунт у відкритих воль'єрах. Доцільно давати великими порціями в різних частинах воль'єру для стимуляції природної поведінки.

Для собак (вовки), середніх, великих котячих та ведмежих не допускається до годування: шоколад, тверді сири, свинина та сира річкова риба (через небезпеку зараження), м'ясо невідомого походження або таке, що не пройшло ветеринарно-санітарний контроль.

5.8. Крім вищевказаних ~~вимог~~ під час утримання собак (вовки), середніх, великих котячих та ведмежих

необхідно забезпечити наступні умови. Вимоги до забрудження, ґрунтів та підлога: у відкритих місцях утримання необхідно передбачити різні ґрунти та типи підлоги: глина – галька, як земля, пісок, крушка галька, гравій, мох, мульча, листовий опад, дерен тощо. У закритих місцях утримання необхідно використовувати різні субстрати та елементи середовища – штучні та такі, що імітують природні: бетон, дерево, тирсу, дерев'яні колоди. Підлога, чи її частина, має забезпечувати можливість сточування кїгтів.

Утримання групи собак (вовки), середніх, великих колючих та великих тварин дозволяється за умов: кожна тварина має бути забезпечена, принаймні, одним ліжвищем/укриттям/бар'єром. Місце утримання середніх колючих має бути облаштовано двома ліжвищами на особину.

Місце утримання великих та собак (вовки) на одну третину воль'єру має бути покрите природними матеріалами, що забезпечують можливість для риття.

Місце утримання середніх, великих колючих та великих має бути обладнане басейном. Для великих – з глибиною не менше 0,5 м, але не менше, ніж довжина тіла дорослої особини.

5.2. Вирощування вимоти до району для великих хижих ссавців України:

Собаки (вовки): Основними продуктами годівлі собак є м'ясо, субпродукти (до 20% від раціону), риба (річкову рибу необхідно обов'язково відварювати). Кількість м'яса в середньому 2 кг для дорослу особину, з певною кількістю кістки. Також до раціону необхідно

включати, кисломолочний сир та яйця в малих кількостях, овочі, фрукти, баштанні культури, крупні яловичі кістки з кічмівок — не менше 2 разів на тиждень. З жовтвом по лютий додають надбавки на м'ясо — 25%, на кістки — 40%.

Сухі корми, які використовують для собак (вовки) (при цьому необхідно, щоб постійно була в доступі свіжа вода) необхідно давати з урахуванням добової норми — 18 г високоякісного сухого корму на 1 кг ваги тіла дорослої тварини.

5.10. Ведмежі: Основними продуктами годівлі ведмежих є м'ясо, риба, овочі, горіхи, фрукти, баштанні культури.

Для здорової дорослої особини з помірно активністю на добу залежно від сезону та ваги (150-400 кг) дають: м'ясо та субпродукти (від 0,5 до 2кг), риба (0,5 - 1), крупи (0,2-0,5), овочі (0,5-2,5), фрукти, баштанні культури, зелень, тілки, жолуді, горіхи по мірі проїдання. Загалом від 6 до 12 кг кормів. Найбільшій порції мають бути в осінній період для успішного на жирування для можливого залягання.

Взимку можна не годувати ведмежих, якщо вони добре залягрозані і знаходяться у стані міцного сну.

5.11. Середні та великі котичі потребують кормів з високим вмістом протеїну — 25 відсотків сухої частки, а молоді, що ростуть — 33 %. Основними продуктами живлення середніх котичих є м'ясо (кролик, птиця, яловичина, субпродукти тощо), кисломолочні продукти, яйця та зелень злаків в невеличкій кількостях. Доросла особина з помірно активністю на добу в середньому потребує 1,3 кг кормів.

IV. Транспортування і переміщення

4.1. При транспортуванні тварин повинні задовольнятися їх потреби в їжі та воді, має бути забезпечений захист від шкідливого для них зовнішнього впливу.

4.2. Техніки відлову та перевезення тварин мають враховувати температурні та особливості поведінки тварин з метою зменшення ризиків можливих поранень, ушкоджень та стресу.

4.3. Тварина, яка перевозиться за межі місця утримання, має супроводжуватися її власником або компетентними особами, які діють від імені власника.

4.4. Під час транспортування тварини має забезпечуватися безпека та благополуччя тварини.

Рационна та застосованим самцям середніх та великих колючих необхідно збільшувати норму кормів в залежності від сезону та кількості годюньку на 20-50%. В осінньо-зимовий період збільшувати норму м'яса на 25-50% в залежності від розміру, годюваності тварини та температури зовнішнього середовища.

VI. Транспортування і переміщення

6.1. Транспортування тварин має здійснюватися відповідно до законів України «Про тваринний світ», «Про ветеринарну медицину», «Про захист тварин від жорстокого поводження», Правил транспортування тварин, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2011 року №1402, а у разі перетину державного кордону з урахуванням вимог ветеринарних Митним кодексом України, Конвенцією про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення, присланання до якої відбудеться відповідно до Закону України від 15 травня 1999 року № 662-XIV.

6.2. При транспортуванні тварин повинні задовольнятися їх потреби в їжі та воді, має бути забезпечений захист від шкідливого для них зовнішнього впливу.

6.3. Техніки відлову та перевезення тварин мають враховувати температурні та особливості поведінки тварин з метою зменшення ризиків можливих поранень, ушкоджень та стресу.

6.4. Тварина, яка перевозиться за межі місця утримання, має супроводжуватися її власником або уповноваженою (ими) особою (ями).

6.5. Після дрібних подробиць про новітні методи утримання

<p>мають бути проведені наступні заходи:</p> <p>ветеринар здійснює огляд тварини та надає рекомендації щодо її подальшого утримання;</p> <p>розміщує новоприбулу тварину у окремому приміщенні для карантину або у приміщенні, де вона буде утримуватись у подальшому, якщо крім неї у цьому приміщенні немає інших тварин (як диких так і свійських);</p> <p>призначають раціон.</p> <p>Тварина має перебувати на карантині 10 діб.</p> <p>6.6. Під час транспортування тварини має забезпечуватися безпека та благополуччя тварини.</p>	<p>мають бути проведені наступні заходи:</p> <p>ветеринар здійснює огляд тварини та надає рекомендації щодо її подальшого утримання;</p> <p>розміщує новоприбулу тварину у окремому приміщенні для карантину або у приміщенні, де вона буде утримуватись у подальшому, якщо крім неї у цьому приміщенні немає інших тварин (як диких так і свійських);</p> <p>призначають раціон.</p> <p>Тварина має перебувати на карантині 10 діб.</p> <p>6.6. Під час транспортування тварини має забезпечуватися безпека та благополуччя тварини.</p>
<p>УІ. Профілактичні та протиепідемічні заходи</p> <p>7.1. Умови утримання, стан здоров'я та поведінка тварин повинні перевірятися щонайменше двічі на день власником або особами, які доглядають за тваринами.</p> <p>7.2. Тварини, що дають привід для занепокоєння, мають бути ретельно обстежені на предмет надмірного стресу, хвороби або травмування.</p> <p>7.3. У разі виникнення підозри на наявність у тварини захворювання особа, яка її утримує, зобов'язана негайно повідомити таку тварину і звернутися до ветеринарного лікаря.</p> <p>7.4. Тимчасова ізоляція тварин може проводитися, якщо тварина є небезпечною для оточуючих.</p> <p>7.5. У випадку укусу або травмування твариною людини ласник або постраждала особа повинні негайно інформувати державні заклади охорони здоров'я і ветеринарної медицини.</p> <p>7.6. У випадку загибелі тваринні є власник повідомляє НРД факт її загибелі у заклад ветеринарної медицини.</p>	<p>УІ. Профілактичні та протиепідемічні заходи</p> <p>7.1. Умови утримання, стан здоров'я та поведінка тварин повинні перевірятися щонайменше двічі на день власником або особами, які доглядають за тваринами.</p> <p>7.2. Тварини, що дають привід для занепокоєння, мають бути ретельно обстежені на предмет надмірного стресу, хвороби або травмування.</p> <p>7.3. У разі виникнення підозри на наявність у тварини захворювання особа, яка її утримує, зобов'язана негайно повідомити таку тварину і звернутися до ветеринарного лікаря.</p> <p>7.4. Тимчасова ізоляція тварин може проводитися, якщо тварина є небезпечною для оточуючих.</p> <p>7.5. У випадку укусу або травмування твариною людини ласник або постраждала особа повинні негайно інформувати державні заклади охорони здоров'я і ветеринарної медицини.</p> <p>7.6. У випадку загибелі тваринні є власник повідомляє Про факт її загибелі у заклад ветеринарної медицини.</p>

напрямство, організацію чи установу, що спеціалізується на утилізації (похованні) трупів тварин.

VI. Відчуження диких тварин

6.1. Продавець тварини зобов'язаний забезпечити покупця достовірною інформацією про вид, підвид, стан здоров'я та інші якості тварини, а також про умови її утримання.

6.2. Якщо продається дика тварина з числа видів, що занесені до Червоної книги України або підлягають охороні відповідно до чинних міжнародних договорів України, інша дика тварина, продавець тварини зобов'язаний також надати покупцеві документ, що засвідчує законність набуття такої тварини у власність.

6.3. Дарування тварин допускається після попереднього погодження з майбутнім власником.

VII. Поховання або утилізація трупів

7.1. Забороняється викидати трупи тварин в контейнери для збору сміття чи захоронювати їх у не виведених для цього місцях.

7.2. Трупи тварин можуть передаватися науковим установам для проведення досліджень.

VIII. Контроль та повноваження органів підприємств та організацій у сфері утримання диких тварин

Контроль за дотриманням законодавства про утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або у напіввільних умовах, у тому числі і амелітських тварин, здійснюють посадові особи спеціально уповноважених підприємств, установ та організацій, в тому числі територіальних органів державної влади та їх територіальних органів, що здійснюють державний контроль за управлінням тваринами, охороною, використанням і виведенням тваринного світу.

утилізації (похованні) трупів тварин.

VIII. Відчуження диких тварин

8.1. Продавець тварини зобов'язаний забезпечити покупця достовірною інформацією про вид, підвид, стан здоров'я та інші якості тварини, а також про умови її утримання.

8.2. Якщо продається дика тварина з числа видів, що занесені до Червоної книги України або підлягають охороні відповідно до чинних міжнародних договорів України, інша дика тварина, продавець тварини зобов'язаний також надати покупцеві документ, що засвідчує законність набуття такої тварини у власність.

8.3. Дарування тварин допускається після попереднього погодження з майбутнім власником.

IX. Поховання або утилізація трупів

9.1. Забороняється викидати трупи тварин в контейнери для збору сміття чи захоронювати їх у не виведених для цього місцях.

9.2. Трупи тварин можуть передаватися науковим установам для проведення досліджень.

X. Контроль та повноваження органів підприємств та організацій у сфері утримання диких тварин

10.1. Контроль за дотриманням законодавства про утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або у напіввільних умовах, у тому числі і амелітських тварин, здійснюють посадові особи спеціально уповноважених підприємств, установ та їх територіальних органів, в тому числі територіальних органів державної влади та їх територіальних органів, що здійснюють державний контроль за управлінням тваринами, охороною, використанням і виведенням тваринного світу.

а також підприємств, установ і організацій, що здійснюють охорону, використання і відтворення тваринного світу.

У разі порушення умов цього Порядку дікі тварини, які утримуються та розводяться у стані неволі або в напіввільних умовах, підлягають вилученню Держконспекцією із її територіальними органами і передачі відповідно до договорів на тимчасове утримання до зоологічних парків державної та комунальної форми власності.

Дікі тварини можуть бути передані відповідно до договорів на тимчасове утримання до центрів реабілітації диких тварин.

МІНІМАЛЬНІ НОРМИ

площі для утримання та розведення диких тварин
(з розрахунку на одну особину)

№ з/п	Найменування диких тварин	Тип місця Утримання	Площа, кв. м	Висота, м
1	2	3	4	5
1	Ссавці			
1.6	собачі (вовки) середні котячі (риси, леопарди тощо)	вольєри	20	3
1.7	великі котячі (леви, тигри, ягуари тощо) ведмежі	вольєри	30	3

МІНІМАЛЬНІ НОРМИ

площі для утримання та розведення диких тварин
(з розрахунку на одну особину)

№ з/п	Найменування диких тварин	Тип місця Утримання	Площа, кв. м	Висота, м
1	2	3	4	5
1	Ссавці			
1.6	собачі (вовки) середні котячі (риси, леопарди тощо)	вольєри	100	3
1.7	великі котячі (леви, тигри, ягуари тощо) ведмежі	вольєри	200	4

Мінімальні умови охорони біорізноманітності та збереження

Р.В. БОГДАНОВИЧ

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

проекту наказу Міністерства екології та природних ресурсів України «Про затвердження Змін до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах»

I. Визначення проблеми

До Мінприроди надходили неодноразові звернення громадськості та зооохоронних організацій стосовно необхідності удосконалення Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах, затвердженого наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 30 вересня 2010 року № 429, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 29 грудня 2010 року за № 1384/18679 (із змінами), оскільки почастишали випадки неналежного утримання диких тварин у стані неволі або в напіввільних умовах.

Наказом Міністерства екології та природних ресурсів від 19.12.2018 № 442 створено робочу групу щодо збереження хижих тварин.

Зазначеною робочою групою розроблено відповідні зміни до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах, що пропонується затвердити наказом Мінприроди.

Проблемою, на розв'язання якої спрямоване затвердження наказу, є удосконалення утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах, суб'єктами господарювання.

II. Цілі державного регулювання

Основною ціллю державного регулювання є правове врегулювання питань, пов'язаних зі встановленням вимог щодо утримання диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах, що відповідають їх біологічним, видовим та індивідуальним особливостям.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1 Затвердження Змін до Порядку	У зв'язку із випадками неналежного утримання диких тварин, які перебувають у неволі або в напіввільних умовах, єдиним способом досягнення цілей державного регулювання є затвердження Змін до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах, що, в свою чергу, дозволить урегулювати питання, пов'язані зі встановленням вимог щодо утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах, що будуть відповідати їх біологічним, видовим та індивідуальним особливостям
Альтернатива 2 Відсутня	

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави:

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Затвердження Змін до Порядку	Виконання вимог законів України «Про тваринний світ», «Про захист тварин від жорстокого поводження», «Про мисливське господарство та полювання». Запобігання правопорушенням у сфері захисту тварин від жорстокого поводження	Не передбачаються
Альтернатива 2 Відсутня	---	

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян:

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Затвердження Змін до Порядку	Дотримання вимог законодавства у сфері захисту тварин від жорстокого поводження під час їх утримання і розведення у неволі або в напіввільних умовах	Не передбачаються
Альтернатива 2 Відсутня	---	

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання:

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Затвердження Змін до Порядку	Дотримання вимог законодавства у сфері захисту тварин від жорстокого поводження під час їх утримання і розведення у неволі або в напіввільних умовах	Не передбачаються
Альтернатива 2 Відсутня	---	

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1	4	Прийняття проекту наказу є прийнятним та ефективним способом, який дозволить досягти мети державного регулювання, визначеної у пункті II цього аналізу регуляторного впливу
Альтернатива 2 Відсутня		

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1	<p>Для держави: виконання вимог законів України «Про тваринний світ», «Про захист тварин від жорстокого поводження». «Про мисливське господарство та полювання». Запобігання правопорушенням у сфері захисту тварин від жорстокого поводження.</p> <p>Для громадян: дотримання вимог законодавства у сфері захисту тварин від жорстокого поводження під час їх утримання і розведення у неволі або в напіввільних умовах.</p> <p>Для суб'єктів господарювання: дотримання вимог законодавства у сфері захисту тварин від жорстокого поводження під час їх утримання і розведення у неволі або в напіввільних умовах</p>	<p>Для держави: реалізація не потребує додаткових витрат з державного бюджету.</p> <p>Для громадян: не передбачаються.</p> <p>Для суб'єктів господарювання: не передбачаються</p>	Єдиний спосіб, який дає змогу досягнути поставлених цілей державного регулювання та відповідатиме вимогам законодавства
Альтернатива 2 Відсутня	---	---	
Рейтинг Альтернатива 1	<p>Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи</p> <p>Така альтернатива досягнення цілей державного регулювання сприятиме врегулюванню питання, пов'язаного зі встановленням вимог щодо утримання та розведення диких тварин, що перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах, які будуть відповідати їх біологічним, видовим та індивідуальним особливостям</p>		<p>Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта</p> <p>Зовнішні чинники на дію регуляторного акта у разі його прийняття відсутні</p>

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Для розв'язання проблеми, визначеної у пункті I цього аналізу регуляторного впливу, передбачається:

доповнити новими визначеннями та удосконалити/уточнити чинні:

врегулювати питання, пов'язані зі встановленням вимог щодо утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах, що відповідають їх біологічним, видовим та індивідуальним особливостям, зокрема великих хижих ссавців України;

врегулювати відносини власників великих хижих ссавців України, які здійснюють їх утримання та розведення у стані неволі або в напіввільних умовах;

удосконалити транспортування і переміщення тварин;

збільшити норми площі для великих хижих ссавців України.

Організаційні заходи для впровадження регулювання

Для впровадження цього регуляторного акта необхідно забезпечити його прийняття, доведення його вимог до відома суб'єктів господарювання, громадян та органів виконавчої влади шляхом його оприлюднення у засобах масової інформації та розміщення на Урядовому порталі.

Реалізація такого регуляторного акта дозволить врегулювати питання, пов'язані з утриманням та розведенням диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах.

Заходи, які необхідно здійснити суб'єктам господарювання:

ознайомитися з вимогами регулювання (пошук та опрацювання регуляторного акта в мережі Інтернет);

переглянути внутрішні операційні та управлінські процеси для забезпечення виконання вимог регулювання.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні виконувати ці вимоги, оцінюється вище середнього.

Державне регулювання не передбачає утворення нового державного органу.

Прийняття та оприлюднення проекту наказу в установленому порядку забезпечить доведення його вимог до фізичних та юридичних осіб, центральних та місцевих органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування.

Досягнення цілей не передбачає додаткових організаційних заходів.

Прийняття наказу не призведе до неочікуваних результатів і не потребуватиме додаткових витрат з державного бюджету.

Можлива шкода у разі очікуваних наслідків дії акта не прогнозується.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії регуляторного акта не може бути обмежений у часі, оскільки його прийняття необхідне для дотримання вимог чинного законодавства.

Строк набрання чинності регуляторного акта – з дня його опублікування.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Прогнозними значеннями показників результативності регуляторного акта є:

- кількість суб'єктів, на яких поширюватиметься дія акта;
- достатньо високий рівень поінформованості суб'єктів із основних положень акта. Зокрема, проект наказу оприлюднений на офіційному сайті Мішприроди www.menr.gov.ua.

Проведення відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватися шляхом збирання статистичних даних відповідно до вищезазначених показників та аналізу звернень заінтересованих осіб щодо необхідності перегляду нормативно-правового акта з метою внесення до нього змін.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» проект наказу оприлюднений для громадського обговорення на офіційному веб-сайті Мішприроди та надісланий на погодження до заінтересованих сторін.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Відстеження результативності дії регуляторного акта здійснюватиметься шляхом аналізу статистичних даних.

Базове відстеження результативності дії регуляторного акта буде здійснюватися через один рік після набрання чинності цим регуляторним актом шляхом збирання статистичних даних, одержання пропозицій до нього, їх аналізу.

Повторне відстеження результативності дії регуляторного акта буде здійснено через два роки після набрання ним чинності.

Періодичне відстеження здійснюється один раз на три роки після закінчення заходів повторного відстеження.

Міністр екології та
природних ресурсів України

Олег СЕМЕРАК

_____ 2019 р.

ПОВІДОМЛЕННЯ
про оприлюднення проекту наказу
Міністерства екології та природних ресурсів України «Про затвердження
Змін до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають
у стані неволі або в напіввільних умовах»

Проект наказу Міністерства екології та природних ресурсів України «Про затвердження Змін до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах» розроблено відповідно до статті 29-1 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження», статті 31 Закону України «Про тваринний світ», абзацу дев'ятого підпункту 37 пункту 4 Положення про Міністерство екології та природних ресурсів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 січня 2015 року № 32.

Назва органу виконавчої влади, що розробив регуляторний акт

Міністерство екології та природних ресурсів України.

Назва структурного підрозділу, що розробив регуляторний акт, адреса та телефон

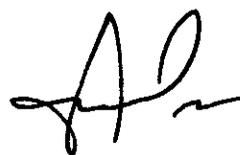
Управління охорони біорізноманіття та біобезпеки Міністерства екології та природних ресурсів України, м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, тел. (044) 206-31-27(34).

Зазначений проект наказу та аналіз регуляторного впливу оприлюднено на офіційному веб-сайті Мінприроди: www.menr.gov.ua.

Строк прийняття зауважень та пропозицій до зазначеного комплексу документів від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань становить один місяць з дня оприлюднення.

Зауваження та пропозиції надаються на офіційний веб-сайт або адресу Мінприроди (www.menr.gov.ua, м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, тел. (044) 206-31-68). Е-mail: y.rasyk@menr.gov.ua

Міністр екології та природних
ресурсів України

 Остан СЕМЕРАК

«...» ..... 2019 року

ВИСНОВОК № 10-гпе

про проведення гендерно-правової експертизи проекту наказу Міністерства екології та природних ресурсів України «Про затвердження Змін до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах»

Проект наказу розроблено Міністерством екології та природних ресурсів України

1. Перелік міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та резолюцій міжнародних конференцій, міжнародних організацій, їх органів, використаних під час проведення експертизи

Під час проведення гендерно-правової експертизи проекту наказу Міністерства екології та природних ресурсів України «Про затвердження Положення про функціональну підсистему запобігання та ліквідації надзвичайних ситуацій у зоні відчуження і зоні безумовного (обов'язкового) відселення єдиної державної системи цивільного захисту» (далі – проект наказу) були застосовані: Міжнародний пакт про громадянські і політичні права, 1966 року; Конвенція про боротьбу з торгівлею людьми і з експлуатацією проституції третіми особами, 1949 року; Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок, 1979 рік; Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод, 1950 року та протоколи до неї; Європейська соціальна хартія (переглянута), 1996 року; Конвенція Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми, 2005 року; Конвенція про права осіб з інвалідністю, 2006 року; Конвенція Міжнародної організації праці № 156 про рівне ставлення і рівні можливості для трудящих чоловіків і жінок: трудящі із сімейними обов'язками, 1981 року; Конвенція Міжнародної організації праці № 100 про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності, 1951 року; Міжнародна конвенція про ліквідацію всіх форм расової дискримінації, 1965 року; Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права, 1966 року; Рамкова конвенція про захист національних меншин, 1995 року; Загальна декларація прав людини, 1948 року; Пекінська декларація, 1995 року; Резолюція 47/135 Генеральної Асамблеї ООН «Декларація про права осіб, що належать до національних або етнічних, релігійних та мовних меншин», 1992 року.

2. Перелік актів законодавства, використаних під час експертизи

Під час проведення гендерно-правової експертизи проекту наказу застосовані Конституція України, Закони України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні», «Про запобігання та протидію домашньому насильству», «Про протидію торгівлі людьми».

3. Наявність або відсутність положень проекту нормативно-правового акта, які не відповідають принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

У проекті наказу відсутні положення, які не відповідають принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

4. Проведення аналізу положень проекту нормативно-правового акта, які можуть порушувати принцип забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

У проекті наказу відсутні положення, які можуть порушувати принцип забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

Заступник директора Юридичного департаменту – начальник відділу представництва інтересів міністерства в судових та правоохоронних органах

Заступник Міністра

«01» 04 _____ 2019 року

Сергій ГУБА

Василь ПОЛУЙКО

Висновок № 402-ае

**про проведення антидискримінаційної експертизи проекту наказу
Міністерства екології та природних ресурсів України «Про затвердження
Змін до Порядку утримання та розведення диких тварин, які перебувають
у стані неволі або в напіввільних умовах»**

Проект наказу розроблено Міністерством екології та природних ресурсів
України

1. Положення проекту акта, які містять ознаки дискримінації

У проекті наказу відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

**2. Обґрунтування дискримінаційного характеру положень проекту
акта**

У проекті наказу відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

**3. Пропозиції щодо усунення у проекті акта положень, які містять
ознаки дискримінації**

Пропозиції відсутні, оскільки проект наказу не містить положень, що
містять ознаки дискримінації.

**Заступник директора Юридичного
департаменту – начальник відділу
представництва інтересів міністерства
в судових та правоохоронних органах**
«07» квітня 2019 року

Сергій ГУБА